N°. 5764. 185

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.

Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseeren aan "het Bureau van DE TIJD."

DONDERDAG 22 SEPTEMBER.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 21 September.

De Troonrede, waarmede de Koning verleden Maandag de gewone jaarlijksche vergadering der beide Kamers geopend heeft, wijkt, wat de hoofdpunten betreft, eenigzins af van de vorstelijke aanspraken der laatste jaren. Men vindt daarin geen enkele vermelding van een dier netelige vraagstukken, welke tot onvruchtbare debatten in de Kamers, en tot verdeeldheid daar buiten aanleiding geven, en toch bepaalt zich de Troonrede niet alleen tot de gewone formulen over den Binnen- en Buitenlandschen toestand. Er vertoont zich het, voor Nederland zeldzame, verschijnsel in, dat groote werken van algemeen nut, door krachtige tusschenkomst der schatkist tot stand te brengen, in het vooruitzigt worden gesteld. Het eerste zoowel als het tweede is een verblijdend teeken. Het beduidt, dat de tijd voorbij is, waarin de Nederlandsche natie in betreurenswaardige verdeeldheid over kiesche geschilpunten een slechts tot verbittering leidenden strijd voerde, en dat de dag is aangebroken, waarop zij haar krachten eensgezind kan wijden aan ondernemingen van blijvend nut voor het gansche vaderland. En hoewel de Troonrede niets mededeelt, dat men niet verwachtte, zal ieder die den, met duidelijke taal in de koninklijke aanspraak geschilderden, toestand beschouwt, daar toch den indruk van verkrijgen, dat Nederland boven de meeste, zoo niet boven alle rijken van Europa gezegend is, en geen bevolking meer reden heeft zich dankbaar jegens God te betoonen dan de onze.

De stoffelijke voorspoed, welken wij genieten, en waarvan de Troonrede op zulk een schitterende wijs getuigenis geeft, vloeit ons voornamelijk toe uit onze heerlijke Indische bezittingen. Daar is de schatkamer der vaderlandsche welvaart. Doch daarom dienen alle krachten ook te worden ingespannen om ze voor ons te behouden. De kiemen van elk gevaar, dat, in de toekomst, er onze heerschappij zou kunnen bedreigen, moeten verstikt worden eer zij kunnen ontluiken. Met genoegen zagen wij dan ook door den Koning aangekondigd, dat de onderwerping van Boni met kracht voortgezet en de moord van Banjermassing gewroken zal worden. Hoe noodzakelijk het een zoowel als het ander is moet ieder in het oog vallen. Geen bekrompene spaarzaamheid, die angstig berekent dat de aanzienlijke uitgaven vooreerst niet regtstreeks vergoed zullen worden, mag ons Indiesch bestuur terughouden van het eenmaal aangevangen werk, wegens den aanvankelijken tegenspoed, onvoltooid te laten. De inlandsche bevolkingen, welke aanspraak zij ook bezitten om met regtvaardigheid geregeerd te worden, moeten weten dat zij een meester hebben, die zijn gezag kan en wil handhaven. En waar zij het vergeten, dient het haar op een gevoelige wijze, die niet ligt uit het geheugen gaat, in herinnering te worden gebragt. Wij vleijen ons dat de verwachtingen, dien aangaande door de troonrede geopend, weldra door feitelijke gebeurtenissen in de Oost vervuld zullen worden.

Het is [illegible] dat van de rijke bijdragen, die de Oost ons oplevert, eindelijk eens een deel ten wille van de vaderlandsche welvaart zal worden aangewend. Te lang heeft men die uitsluitend ten behoeve van het nageslacht en der fondsenhouders in de amortizatie-kas gestort. Nu is het oogenblik daar, dat wij elders dan in de opgaven van het koloniaal batig slot en in de prijskrant der effekten zullen kunnen ontwaren, dat wij aan de overzijde van den oceaan een groote goudmijn bezitten. Inderdaad, het was een zonderling schouwspel dat ons land, na Engeland het rijkste der wereld, zijn grootste zeehaven verzanden, en zijn provinciën hoog noodige gemeenschapswegen derven liet, terwijl naburige rijken, over veel minder financieele krachten beschikkende, ontzaggelijke havenwerken aanlegden en den eenen spoorweg na den anderen uitvoerden. Het heeft lang geduurd eer men besluiten kon zoover te komen, en nog vreezen wij dat velen zich tegen een ondersteuning van dergelijke werken uit de staatskas zullen aankanten. Wij voor ons verblijden ons intusschen over de nieuwe bestemming, die aan een gedeelte van onzen overvloed gegeven wordt. Mogt eenmaal ons de ramp treffen, dat wij, ten gevolge van Europeesche beroeringen, onze Indische wingewesten moesten afstaan, dan zullen zij ten minste op den bodem van het vaderland blijvende middelen ter bevordering van onzen voorspoed hebben achtergelaten, die ons in staat zullen stellen het groote verlies beter te kunnen dragen.

Intusschen, al geeft de zaak-zelve reden tot blijdschap, de wijze, waarop men ze tot stand wil brengen, doet dit minder. Omdat men besloten heeft ten gevolge der ruimte van geldmiddelen zich eenige nuttige uitgaven te getroosten, is het nog niet noodzakelijk de zuinigheid als iets geheel overtolligs over het hoofd te zien, en een rijksdaalder te besteden, waar men met een gulden toe kan. Zoo echter zien wij gehandeld met de spoorwegplannen. En opmerkenswaard is, dat daarvan de minister van Financiën algemeen als de ziel wordt aangezien. De heer van Bosse heeft jaar in, jaar uit met eene zuinigheid 's lands penningen bestierd, die vaak in kleingeestige karigheid ontaardde, en al zijne financieele wijsheid loste zich op in onophoudelijk amortizeeren. De drang der omstandigheden was sterker dan zijne halsstarrigheid en hij heeft dat stelsel moeten opgeven. Doch nu is hij ook, zoo als velen, die alles overdrijven en nooit geen maat kennen, van het eene uiterste in het andere gevallen. Vroeger spaarzaam tot bekrompenheid, is hij nu mild tot verkwisting. Er is een tijd geweest dat het denkbeeld, om een enkele mijl spoorweg te betalen uit de schatkist, waarvan hij het slot met argusoogen bewaakte, hem eene rilling door de leden joeg; thans heeft hij het deksel zoo wijd mogelijk opengeslagen, en werpt hij den heeren Bredius-Sypenstein c. s. millioen op millioen in den schoot. Rente-guarantie tegen 4½ percent over acht en veertig millioen, twee bruggen bij Arnhem en Nijmegen, elk van ongeveer drie en een half millioen, een brug bij Rotterdam van twee millioen, een brug over het Hollandsche Diep van acht millioen, twee bruggen bij Venlo, Grave en een dam in de Schelde elk van een millioen — ziedaar, onder meer andere, zooveel overtuigende bewijzen van 's ministers vrijgevigheid.

Men vroeg een Noorder-, een Zeeuwschen- en een Zuider-spoorweg.

Hij geeft de twee eerste, en drie Zuiderspoorwegen. Maar men zegt hem, wij hebben aan één Zuiderspoorweg genoeg, en zoo gij daaraan de algemeen gewenschte rigting geeft, zult gij minstens twintig millioen in kosten van aanleg besparen. Doch de tijd van besparen is lang voorbij. Neem ik uw plan aan, antwoordt de minister in de Memorie van Beantwoording, dan komt Rotterdam drie uren verder van Parijs dan volgens het mijne, en die drie uren zijn wel een millioen of twintig waard. Ik heb thans geld genoeg om er de rente van te waarborgen.

Inderdaad, wanneer men de spoorwegplannen, zoo als zij thans gewijzigd zijn, aandachtig nagaat, schijnt het wel, of men hier met de beantwoording eener prijsvraag te doen heeft, hoe op de kostbaarste en omslagtigste wijs Nederland met een spoorwegnet te voorzien zou zijn, daarbij in het oog houdende, dat de verbindingspunten zoo ver mogelijk van het midden verwijderd en zoo digt doenlijk bij de grenzen gebragt moeten worden. Het spreekt van zelf, dat met zulk een plan er geen lijnen komen, waar de natuur die schijnt aan te wijzen, maar dat zij daarentegen gelegd worden over eilanden, tusschen welke breede stroomen aan alle regtstreeksche gemeenschap de vervaarlijkste binderpalen in den weg leggen.

Er bestaat tegenwoordig in den lande een sterke zucht om ter zake van de spoorwegen tot een afdoend besluit te geraken, die door het lange dralen en uitstellen zeer natuurlijk is. De Regering rekent er ongetwijfeld op, dat die zucht tot een overijld besluit zal aanleiding geven, en haar spoorwegplannen zal doen aannemen. Evenwel kan het wezen dat zij zich schromelijk vergist. Men weet nu algemeen dat er spoorwegen zullen komen, en dat, als de ontwerpen verworpen worden, die spoedig door minder kostbare en veel doeltreffender plannen vervangen zullen worden. Welke rigting die zouden aangeven is van algemeene bekendheid. Het is van onze volksvertegenwoordigers niet te verwachten, dat zij dit zullen voorbijzien, en om de spoorwegen, waarop zoo lang gewacht is, een paar maanden vroeger te zien aanleggen, uit 's lands kas ettelijke millioenen meer voor slechte spoorwegen zullen toestaan dan voor goede vereischt wordt. Hoe groot de geldelijke voorspoed ook is, waar de Troonrede van spreekt, zij wettigt echter niet dat er, onder rente-waarborg van den Staat, ligtvaardig een vijftigtal millioenen besteed worden aan een werk, dat op een andere en betere wijs voor de helft is aan te leggen.

Omtrent de doorgraving van Holland op zijn Smalst, leest men het volgende in de *Amsterdamsche Courant*:

"Terwijl wij het beste hopen, wordt het gunstig vooruitzigt, door de troonrede geopend, eenigermate getemperd door een gerucht, ons dezer dagen ter ooren gekomen. Men zegt namelijk, dat bij het gemeentebestuur een missive der Regering zou ontvangen zijn, inhoudende dat zij geneigd is het werk van staatswege te doen uitvoeren, mits de gemeente Amsterdam eene aanzienlijke bijdrage in de kosten leverde. Is dit gerucht waarheid, dan daalt onze hoop op de verwezenlijking. Hoe toch kan men eene aanzienlijke bijdrage van deze gemeente vragen of verwachten, die niet dan door zware belasting, en dan nog te naauwernood, in hare eigene behoeften kan voorzien? Eene bijdrage van Amsterdam, dat met zoovele andere groote gemeenten, — nadat de afschaffing van den rijks-accijns op het gemaal tot het navolgen van dien maatregel, tot groot nadeel harer financiën, noodzaakte, — nog steeds hulp van het rijk verwacht en dringend behoeft? Is de bijdrage van Amsterdam eene *conditio sine qua non*, dan twijfelen wij aan het bekomen van een korteren waterweg naar zee."

Wat ons betreft, wij zijn zeer geneigd aan dat gerucht geloof te slaan, en aan de bereidwilligheid der Regering om dat, niet alleen voor Amsterdam, maar voor het gansche land, zoo noodzakelijk werk te doen aanleggen, hebben wij altijd zwaren twijfel gevoed. Wij hebben dien herhaaldelijk uitgesproken, zoo bij de openbaar wording van het verslag van den Raad van Waterstaat, als toen wij gewag maakten van de Memorie van Beantwoording op het voorloopig verslag over den Zuiderspoorweg. Wie den aanvang van die Memorie met aandacht leest, zal het duidelijk wezen dat Holland op zijn Smalst niet meer is dan een *machine de guerre* tegen de bestrijders van den spoorweg over den Moerdijk. En op de daar uitgesproken beloften mogen velen grootsche verwachtingen gebouwd hebben, wij voor ons hebben er geen oogenblik meerdere beteekenis aan gehecht dan zij waard zijn.

Gisteren vierde de Zeer Eerwaarde Heer Ignatius Johannes ten Dam, Pastoor der Parochie van de HH. Petrus en Paulus, zijn vijf en twintigjarig Priesterschap.

Ten 10½ ure droeg de Jubilaris, bijgestaan door den Hoog-Eerwaarden Heer B. Hofman, Deken van Amsterdam en omgeven door onderscheidene Wel-Eerw. heeren geestelijken, in de kerk van den H. Joseph, het H. Misoffer op, terwijl de wel-eerw. heer J. C. van 't Rood, pastoor te Enkhuizen, eene zeer toepasselijke feestrede voor droeg.

Moge de zoo zeer algemeen beminde herder nog eene reeks van jaren de godsdienst tot luister verstrekken, is voorzeker de wensch, zoowel van parochianen als van allen die zijne onvermoeide werkzaamheden kennen.

De ministers van Oorlog en Koloniën, wenschende zooveel mogelijk algemeene bekendheid te geven aan de voorwaarden, waarop Nederlanders tot de dienst bij het leger in Oost- en West-Indië kunnen worden toegelaten en aan de uitzigten op latere verzorging, welke verbonden zijn, hetzij aan langdurige koloniale militaire dienst hetzij bij vroeger ongeschikt worden ten gevolge van verwonding enz. hebben goedgevonden die voorwaarden, zoo als zij hieronder zijn vermeld, in de *Staats-Courant* te doen opnemen.

Personen die zich voor de koloniale dienst willen verbinden moeten zijn ongehuwd, in alle opzigten gezond en vrij van alle zigtbare gebreken, van geen min-

hooger dan 1,580 Ned. el en niet jonger dan 18 en niet ouder dan 40 jaren, tenzij de belanghebbenden vroeger in militaire dienst zijn geweest, wanneer zij tot den ouderdom van 44 jaren worden toegelaten.

Gehuwde personen, mits eene schriftelijke gelegaliseerde toestemming overleggende, dat hunne echtgenoten met hun in dienst treden genoegen nemen en waarbij die echtgenoten zich tevens verbinden hare mans niet naar Indië te zullen volgen, kunnen insgelijks tot eene verbindtenis worden toegelaten.

De ouderdom der belanghebbenden zal moeten blijken uit een extract uit het geboorte-register; terwijl zij al verder zullen moeten overleggen een bewijs van goed gedrag, afgegeven door de bevoegde autoriteit hunner woonplaats, een bewijs van voldoening aan de Nationale Militie en minderjarig zijnde, eene behoorlijk gelegaliseerde toestemming van Ouders of Voogden of van zoodanige personen aan wie het toezigt over hen is toevertrouwd.

Gepasporteerde militairen, die zich binnen den tijd van drie maanden na hun ontslag op nieuw verbinden, kunnen volstaan met het overleggen van een behoorlijk paspoort; terwijl wanneer zij de dienst langer tijd hebben verlaten, zij tevens van een getuigschrift van goed gedrag zullen moeten zijn voorzien. Bij minderjarigheid zal ook de vereischte toestemming moeten worden overgelegd. De manschappen worden voor geen ander wapen dan voor dat der infanterie, voor niet minder dan voor zes jaren, in te gaan met den dag van inscheping naar de Koloniën, en niet anders dan als soldaat aangenomen. Zij zullen tot het aangaan eener verbindtenis zich moeten aanmelden bij den plaatselijken of garnizoens-kommandant in een der garnizoensplaatsen van het Rijk of bij den chef van het koloniaal werfdepôt te Harderwijk.

Hij die zich tot de koloniale dienst verbindt ontvangt een handgeld van *f* 150, waarvan hij een ¼ zal genieten zoodra hij voorloopig goedgekeurd en aangenomen is en de krijgsartikelen heeft geteekend, terwijl het overige ¾ wordt uitbetaald, wanneer hij bij het koloniaal werfdepôt te Harderwijk definitief voor de dienst is gedesigneerd.

Ieder persoon die een rekruut hetzij Nederlander of vreemdeling aanbrengt ontvangt als aanbrenggeld eene premie van *f* 10, wordende deze premie in de garnizoensplaats, waar de rekruut voorloopig is aangenomen, uitbetaald, zoodra hij te Harderwijk definitief voor de dienst is gedesigneerd. De hand- en aanbrenggelden worden zonder eenige inhoudingen aan de daarop regthebbenden voldaan.

Voor rekruten herkomstig uit de thans aan het rijk behoorende gestichten Ommerschans en te Veenhuizen en voor hen die zich te Harderwijk aanmelden wordt geen aanbrenggeld betaald.

Na de onlangs plaats gehad hebbende verhooging van koloniale militaire gagementen bedragen deze thans voor een adjudant-onderofficier *f* 300, sergeant-majoor *f* 240, sergeant en fourrier *f* 216, korporaal *f* 180 en voor een soldaat *f* 144 's jaars. Op het vol bedrag hebben aanspraak allen die wegens langdurige dienst, dat is 40 jaren, het verblijf in Oost- en West Indië van den dag van inscheping af dubbel gerekend, de aktive dienst wenschen te verlaten. Dezelfde aanspraak hebben diegenen die wegens verwonding of verminking vroeger ongeschikt werden, terwijl verlies van ledematen aanspraak doet verkrijgen op verhoogd gagement. Andere oorzaken van ongeschiktheid, mits niet het gevolg van eigen toedoen, geven aanspraak op gagement naar reden van volbragte dienstjaren, ook al zijn zij niet ontstaan door of ter zake van het uitvoeren van gevorderde dienst mits dan gepaard met eene tienjarige effektive dienst, welke termijn nog voor inkrimping vatbaar is.

Eerlang zal daarenboven worden aangevangen met de daarstelling van een koloniaal militair invalidenhuis, waarin tegen het naderen van den ouden dag, ieder wegens langdurige dienst met gagement begiftigd koloniaal militair eene milde verzorging te beurt zal kunnen vallen. Gewonden of verminkten zullen ongeacht hunnen leeftijd daarin kunnen worden opgenomen, zoodra zij zulks verkiezen. Ook hulpbehoevende gegageerden van andere kategoriën zullen, bij gunstige uitzondering, in dit gesticht eene verzorging deelachtig kunnen worden, die zij, met hunne inkomsten, zich in de gewone maatschappij niet zouden kunnen verschaffen.

De minister van Marine heeft ter kennis gebragt van hen, die genegen mogten zijn, om bij de Marine, in dienst te treden in de betrekking van Sergeant-schrijver, dat daartoe voortdurend gelegenheid bestaat.

Na bewijzen te hebben gegeven van de noodige geschiktheid voor die betrekking, kunnen zij, mits den ouderdom van veertig jaren niet overschreden hebbende, op de gewone wijze in de zeedienst worden aangenomen voor den tijd van drie tot vijf jaren, zonder genot van premie en aanbrenggeld en wel bepaaldelijk bij de kantoren van aanneming der Marine te Willemsoord, Hellevoetsluis en Vlissingen.

Zij moeten bewijzen overleggen van goed gedrag, en van hunne bekwaamheid in goed vlug schrijven, lezen en rekenen doen blijken.

Zij zijn ter beschikking van den officier van administratie aan boord en worden tot geene andere diensten dan tot schrijfwerk gebezigd.

Hunne maandelijksche soldij bedraagt *f* 30 met vrije voeding.

Alleen voor uitrusting kan hun een maandbrief, ten bedrage van drie maanden van voorgeschreven soldij worden verstrekt.

Bijaldien zij tijdelijk ter proeve worden aangenomen wordt aan hen geen maandbrief afgegeven.

Bij beschikking van 20 September 1859 heeft de minister van Binnenlandsche Zaken bepaald, dat de verkiezing van een lid voor de Tweede Kamer van de Staten-Generaal in het hoofdkiesdistrikt 's Hertogenbosch, noodzakelijk geworden door het overlijden van den heer Mr. J. L. A. Luyben, zal geschieden op Dingsdag, 11 October 1859, en dat, zoo eene herstemming noodig is, deze zal plaats hebben op Dingsdag, den 25n October daaraanvolgende.

Gisteren middag is eene op de Texelsche Kade geplaatste heistelling, die het werkvolk wilde strijken, door het uitschieten der prikkels topzwaar geworden en achterover gevallen op het hoofd van eene bejaarde vrouw, die geen teeken van leven meer gegeven heeft.

Z. M. heeft benoemd: tot sekretaris bij den Raad van Bestuur van het Pensioenfonds voor Burgerlijke Ambtenaren, jhr. J. Westpalm van Hoorn van Burgh, tot ontv. der dir. bel. en acc. te Driel, L. P. J. Baerveldt.

EERSTE KAMER.

Zitting van Dingsdag, 20 September.

In de zitting van heden heeft de heer Philipse, die den voorzittersstoel bekleedde, aan de Vergadering doen mededeelen den inhoud van een koninklijk besluit, waarbij hij benoemd is tot voorzitter der Eerste Kamer gedurende het ingetreden zittingjaar.

Nadat de heer Taets van Amerongen van Natewisch, omtrent wiens toelating in het vorige jaar reeds besloten was, nadat zou ingekomen zijn het bewijs dat hij de gevorderde eeden had afgelegd, als lid had zitting genomen, aangezien aan dat vereischte was voldaan, benoemde de Voorzitter twee kommissiën, bestaande uit de heeren van der Lek de Clercq, van Swinderen, Cost Jordens, en van Meeuwen, van Goltstein, van Oldenaller en van Rijckevorsel, tot onderzoek der geloofsbrieven van de nieuw benoemde of herkozen leden, de heeren Rijsterborgh, van Nispen van Pannerden, van Rhemen van Rhemenshuizen, Van Weel, Looptuyt, van der Oudermeulen, Hartsen, Fransen van de Putte, Huydecoper van Maarseveen, van Eysinga, van Heeckeren van Wassenaer, Cremers en Michiels van Kessenich. Die kommissiën hebben staande de vergadering dienaangaande verslagen uitgebragt, met welker konkluzie, strekkende tot toelating van al die heeren, de Kamer zich vereenigde, waarna die heeren zitting hebben genomen.

De voorzitter nam daarop het woord en hield de navolgende rede.

„Het is mij als voorzitter van deze Eerste Kamer eene bijzonder aangename taak, mijne heeren, om u allen, die in dit jaar door de Staten der provinciën tot leden dezer Kamer of zijt herkozen, of voor het eerst zijt benoemd, thans in deze aanzienlijke vergadering als mijne medeleden op nieuw of voor het eerst te mogen begroeten.

„Zijt allen welkom in ons midden!

„Worde het aan u vergund, de andermaal of voor het eerst aan u opgedragen zóó eervolle taak met belangstelling en zelfvoldoening te volbrengen en zij het onder Gods zegen u aller deel, om in deze betrekking nog lang, ten nutte van ons dierbaar Vaderland werkzaam te blijven.

„En thans, mijne heeren, zeer geachte medeleden van deze Kamer, aanvaard ik de taak waartoe ik bij 's Konings voor mij zoo vereerend besluit weder ben geroepen.

„Ik doe dit, op nieuw vertrouwende op uwe ondersteuning en op uwe reeds meermalen aan mij betoonde en door mij hoog gewaardeerde welwillendheid, ik doe het bovenal onder opzien tot den Almagtige, wiens hulp en bijstand ik steeds zoo zeer behoeve.

„Moge aan mij en aan u allen, Mijne Heeren, het voorregt worden geschonken, de ons op gisteren toegezegde zóó menigvuldige werkzaamheden, die ook ons deel kunnen worden, te voleindigen ter bevordering der belangen van Koning en Vaderland, en ruste Gods zegen op alles wat in dit nu weder aangevangen zittingjaar door de Staten-Generaal, mogt het zijn onder het niet genoeg te danken genot van rust en vrede, ten algemeenen nutte zal worden tot stand gebragt!"

Nadat mededeeling was gedaan van de ontvangst van eenige bescheiden en door den Voorzitter benoemd waren tot leden der Commissie voor de Verzoekschriften de heeren Huydecoper van Maarsseveen, Rijsterborgh, Michiels van Kessenich, Fransen van de Putte en Taets van Amerongen van Natewisch, ging de Kamer over tot de hernieuwing harer afdeelingen.

De leden begaven zich vervolgens in de afdeelingen ten einde zich bezig te houden met de keuze van voorzitters en onder-voorzitters, alsmede de leden voor het ontwerpen van een adres van antwoord, zijnde in den loop der zitting nog besloten, de troonrede met een adres te beantwoorden.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Dingsdag 20 September.

Heden is eene zitting gehouden onder voorzitterschap van den heer Anemaet als oudste lid in jaren. Door dezen zijn de geloofsbrieven van de heeren Wichers en van Diggelen, respektievelijk gekozen in de distrikten Groningen en Goes, tot onderzoek gesteld in handen van de heeren Dullert, van Voorthuysen en van der Poel. Staande de vergadering heeft de eerste der leden van deze Kommissie dienaangaande verslag uitgebragt en voorgesteld om, aangezien geene bezwaren bij het onderzoek gerezen, en de overgelegde stukken alzoo in volkomen orde bevonden waren, beiden als leden toe te laten.

De Vergadering heeft zich met de konkluzie van het rapport vereenigd, waarop beide heeren zitting genomen hebben.

De Kamer is daarna overgegaan tot het opmaken der nominatie van drie leden, ter aanbieding aan Z. M. den Koning, om daaruit één te kiezen als Voorzitter voor het zittingjaar 1859—1860.

Op die lijst zijn geplaatst de namen der heeren van Reenen, Dullert en Meeussen. De beide eersten werden bij eene eerste stemming gekozen; de heer van Reenen met 32 van de 55 stemmen, terwijl bij die gelegenheid de heer Dullert er 19 bekwam, de heer Heemskerk 2 en de heeren Mackay en Duymaer van Twist elk ééne; en de tweede met 30 stemmen, toen de heeren Duymaer van Twist en Schimmelpenninck van der Oije er elk 7 erlangden, de heer Mackay 4, de heer Meeussen 2 en de heeren Elout van Soeterwoude, van Nispen van Sevenaer, Jespers en Heemskerk elk ééne, terwijl één blanko biljet in de stembus werd gevonden.

De heer Meeussen werd bij eene tweede stemming benoemd met 30 stemmen tegen de heeren Schimmelpenninck van der Oije, Duymaer van Twist, die er respektievelijk 14 en 8 bekwamen, alsmede de heeren Jespers, Anemaet en Heemskerk, welke er ieder ééne op zich vereenigden.

De aldus opgemaakte lijst zal worden aangeboden aan Z. M. den Koning door eene Kommissie door den Voorzitter gekozen, bestaande uit de heeren van der Linden, Poortman, van Lynden, Hoyack van Papendrecht, die bij de opmaking der nominatie als stemopnemers fungeerden, alsmede de heeren van Diggelen, Westerhoff, de Bieberstein en Betz.

'S GRAVENHAGE, 21 Sept. HH. KK. HH. prins en prinses Hendrik vertrekken Zaturdag a. s. naar Soestdijk en zullen zich Maandag den 26n dezer van daar naar Luxemburg begeven. Het personeel der hofhouding zal Zaturdag van hier naar Luxemburg vertrekken.

UTRECHT, 20 September. Heden morgen zijn met den kermis-pleiziertrein 1500 personen zoo van hier als van Rotterdam en Arnhem, naar Amsterdam vervoerd.

De vorige week hebben eenige Arnhemmers van die kermis-pleiziertrein gebruik gemaakt, om Utrecht te bezoeken. Deze hebben geredelijk 's morgens den trein kunnen verlaten; toen ze echter des avonds weder wilden instappen, werd daartoe de gelegenheid niet opengesteld De spoorwegmaatschappij had gelijk; er was geen pleiziertrein naar Utrecht, maar alleen naar Amsterdam aangekondigd. De reizigers waren er met zoeken van nachtlogies af, en konden den volgenden morgen tegen den gewonen prijs naar Arnhem terugkeeren. Dat werd echter zoodoende nog een duur pleizierreisje!

ROTTERDAM, 20 Sept. Aan de markt van heden waren de prijzen der Boter: 1ste kwal. *f* 60, 2de kwal. *f* 57, 3de *f* 54.

GORINCHEM, 19 Sept. De marktprijzen van heden waren als volgt: Tarwe *f* 7.80 a *f* 9.75; Rogge *f* 5.75 a *f* 6.40; Gerst *f* 4.70 a *f* 5.70; Haver *f* 2.40 a *f* 3.85; Boonen *f* 7 a *f* 8; Zaad zonder handel; Boter *f* 0.95 a *f* 1 het Ned. ℔.; Eijeren *f* 2.40 de 100 stuks; Aardappelen *f* 2.50 a *f* 3.

De aanvoer en handel van koren was ditmaal groot. Ook was er veel vee, maar de omzet daarin weinig beteekenend, terwijl de prijzen ook merkelijk minder waren.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

PARIJS, 21 Sept. De *Moniteur* berigt, dat de Keizer en de Keizerin jl. Zondag op hunne villa te Biarritz den Koning der Belgen, den groothertog van Oldenburg, benevens vele aanzienlijke Russen en Spanjaarden, hebben ontvangen, en eergisteren aan boord van het jagt *l'Aigle* een watertogtje tot kaap Breton hebben gedaan.

FLORENCE, 20 Sept. Het voorloopig bewind van Toskane heeft aan den gevolmagtigde van den groothertog doen weten, dat hij het paleis binnen drie dagen moet ontruimen; bij gebreke daarvan zal op de persoonlijke bezittingen des groothertogen beslag worden gelegd.

ZURICH, 21 Sept. Gisteren hebben de heeren de Bourqueney en Desambrois eene konferentie gehouden, welke zeker van belang moet zijn geweest, daar er dadelijk na afloop een koerier naar Turijn vertrok.

KONSTANTINOPEL, 19 Sept. Veertig zamenzweerders, meestal Cirkassiërs en Kurden zijn in hechtenis genomen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 20 Sept. Naauwelijks was prins Richard von Metternich hier aangekomen of hij begaf zich in allerijl naar Biarritz, waar spoedig een wezenlijk kongres van vorsten en diplomaten zal kunnen vereenigd worden ten gevolge der tegenwoordigheid van den Keizer der Franschen, den Koning der Belgen, van lord Cowley, graaf Walewski en den Oostenrijkschen gezant. Er lekt natuurlijk niets uit van prins Metternichs zen-

ding, doch het gerucht wint meer en meer veld, dat het Weener kabinet nu zoo afkeerig niet meer is van een Europeesch kongres ter regeling der Italiaansche quæstie, vooral indien Engeland er in mogt bewilligen eenige wijzigingen te brengen in de politiek, welke het thans ten aanzien van Italië volgt. Van welken aard die wijzigingen of koncessiën zouden moeten zijn, wordt niet gezegd, doch naar hetgeen uit sommige korrespondentiën is af te leiden zouden ze wel de aanhechting der hertogdommen en van de Romagna bij Piëmont kunnen verhinderen.

Het gisteren gedeeltelijk medegedeelde artikel van den *Constitutionnel* is geschikt om aan die gissing eenig geloof te geven. De groote Europeesche mogendheden, als scheidsregters tusschen beide tredende, zouden Italië wenschen te beschermen tegen de gevolgen van manifestatiën, die het officieuze orgaan van het Fransche goevernement beschouwt als een hartstogtelijke voorbijgaande opgewondenheid.

Wijders berigten sommige bladen de aanstaande komst van den grootvorst Konstantijn van Rusland te Biarritz; doch ten onregte. Die vorst heeft naauwelijks het eiland Wight verlaten en is naar Petersburg vertrokken om er de feesten der meerderjarigverklaring van den groothertog troonerfgenaam, bij te wonen. Deze feesten hebben bereids een aanvang genomen en zullen verscheidene dagen duren, zoodat het onmogelijk is dat genoemde vorst te Biarritz aankome vóór het vertrek van het Fransche hof, dat op den 30n dezer maand bepaald is.

— De pogingen van Savoye tot aansluiting bij Frankrijk trekken meer en meer de aandacht. Twee brochures zijn daarover verschenen, waaraan de eene tot titel heeft: *La Savoie doit-elle être annexée à la France?* (Moet Savoije bij Frankrijk ingelijfd worden.) Deze is te Lyon uitgegeven en beantwoordt de titelvraag bevestigend. De tweede is door zekeren heer A. Pétetin, ambtenaar der republiek van 1848 vervaardigd en heeft tot titel: *L'Annexion de la Savoie.* (De aanhechting van Savoye.) Deze komt tot hetzelfde besluit als de eerstgenoemde.

— Volgens berigten uit Rome van 17 dezer, is de Paus hersteld. Z. H. heeft reeds verscheidene malen audientie verleend en zal, nadat het konsistorie op 26 dezer gehouden is, naar zijn landgoed vertrekken.

De Pauselijke regering heeft, naar beweerd wordt, het bekende artikel van den *Moniteur* van 9 dezer gunstig opgenomen. Tusschen den kardinaal Antonelli en den hertog de Grammont hebben voortdurend konferentiën plaats.

In brieven wordt verzekerd, dat de bevoegdheid van den staatsraad en de konsulta, in hunne kennisneming van 's lands financieele aangelegenheden, uitgebreid zal worden.

— Gisteren had men aan het ministerie van Buitenl. Zaken nog geen mededeeling ontvangen, betreffende de zamenzweering tegen den Sultan, die zoo als de *Times* heeft gemeld, te Konstantinopel ontdekt was. 't Is alzoo waarschijnlijk, dat het berigt van dat blad zoo niet onjuist, altans zeer overdreven is.

— In de Keizerlijke garde wordt eene belangrijke verandering gemaakt. Elk regiment wordt van 2800 op 3600 man gebragt, waardoor men voortaan, in plaats van 1800 man, zoo als in den Italiaanschen veldtogt, 2700 in slag-linie zal kunnen stellen. De garde telt tegenwoordig drie regimenten grenadiers, vier voltigeurs, een Zouaven en een gendarmerie, welke een effektief van 32,400 man vertegenwoordigen, behalve een bataljon van 1200 jagers. De zes regimenten ruiterij zijn ieders van 1200 man; voegt men daarbij de twee regimenten artillerie, den trein en de genie, dan verkrijgt men een geheel van 45,000 man.

Deze nieuwe zamenstelling is echter nog niet geheel en al vastgesteld, en men spreekt nog altijd van het reeds vroeger behandelde ontwerp om de twee regimenten karabiniers in de garde op te nemen en men schijnt ook wel geneigd eene divizie fuzeliers te vormen. Een en ander zou de garde op 60,000 man brengen.

— Te Marseille zijn partikuliere brieven van de grenzen van Marokko ontvangen. Daarin wordt gemeld, dat de Marokkaansche stammen den 9den den aanval hervat en verscheidene in de nabijheid der mijnen van Gar-Rouban gelegen Fransche huizen geplunderd en verbrand hebben. Het mijn-etablissement heeft zich verpligt gezien voorloopig het werk te schorsen.

De generaal Esterhazy heeft den vijand teruggeworpen en eene schitterende razzia gehouden.

In die brieven wordt verder de stad Ouchda als het brandpunt aangewezen, van waar die aanvallen uitgaan. De Marokkaansche regering is er vreemd aan, doch buiten staat ze tegen te gaan.

— Onder de jongste uitvindingen is er niet eene, welke in zeer korten tijd zooveel patenten en brevetten verwierf als de krinoline. Alleen in Parijs zijn in de vier jaren dat die mode bestaat 96 brevetten genomen, waarvan enkelen zeven uitvindingspatenten bevatten. In 1855 werden 4 patenten gegeven, 16 in 1856, 30 in 1857 en 31 in 1858. Tot in Julij 1859 waren 15 brevetten gevraagd voor nieuwe uitvindingen aan de krinoline.

— Er is een kind verloren.... of eigenlijk ontvoerd — het zoontje van den heer Hua, regter bij de kamer van Kassatie. Mevrouw Hua had haar knaapje, drie maanden oud, aan zijn min toevertrouwd om er mede in den tuin der Tuileriën te gaan wandelen. Des namiddags naderde een fatsoenlijk gekleede vrouw de min en vroeg haar, of 't niet het zoontje van den heer Hua was, dat zij op den arm droeg.... „Ja, madame, antwoordt de gevraagde ter goeder trouw. — „Welzoo! 't is mijn neefje! herneemt de dame op verbaasden en blijden toon. „Een fraai kind; ik had 't nog niet gezien. 't Verblijdt mij u ontmoet te hebben." De onbekende liefkoost het kind en tracht zich te herinneren met wie van de familie het eenige gelijkenis heeft; eindelijk neemt zij het knaapje op haren arm en kust het, zeggende: „Welaan, min, ik zal met u meegaan, wees zoo goed mijn parasol te halen, dien ik in gindsch paveljoen heb laten liggen."

Argloos doet de min wat haar verzocht wordt, maar terugkeerende ziet zij noch de vreemde dame, noch het kind. De arme min begint te weenen, en verhaalt den omstaanders den strik, waarin men haar gelokt heeft, en na vruchtelooze nasporingen moet zij huiswaarts keeren en haren meesters het schrikkelijk nieuws verhalen.

Onmiddelijk werd de policie uitgezonden en de telegraaf op alle lijnen in werking gebragt, doch tot hiertoe is geen spoor van het kind gevonden.

De vader heeft in de bladen een berigt doen plaatsen, waarbij hij 10000 franken uitlooft aan dengenen, die het kind terugbrengt.

ENGELAND.

LONDEN, 20 Sept. De *Times* keurt de Spaansche expeditie tegen Marokko goed.

Hetzelfde blad, den *Constitutionnel* beantwoordende, zegt, dat het ware doel van Keizer Napoleon is, de grondvesting van eene Bonapartistische dynastie in Italië. De goede verstandhouding tusschen Engeland en Frankrijk, met betrekking tot de quæstiën van China en Italië, bestaat alleen in de verbeelding. Tegen China zal een gemeenschappelijke oorlog gevoerd worden, alleen in het belang der menschheid.

Er is eenige twijfel ontstaan nopens de instandhouding van het tegenwoordige kabinet, ingeval het oneenig werd ten aanzien der politiek tegen China te volgen. De ongerustheid daaruit geboren en vermeerderd door de verschillende uitleggingen der aan den Pei-ho plaats gehad hebbende gebeurtenissen, wordt bevestigd door brieven uit Parijs van eenige aanzienlijke bankiershuizen ontvangen. De *Morning Post* meldt, dat onmiddelijk na de ontvangst der jongste tijdingen uit China, lord Palmerston de ministers heeft bijeengeroepen en Zaturdag jl. een kabinetsraad is gehouden, waarvan de beraadslagingen en besluiten niet bekend zijn. 't Is intusschen gemakkelijk te begrijpen dat, aangezien de ontvangen mededeelingen zeer onvolledig zijn, de door den raad genomen besluiten nog zouden kunnen gewijzigd worden bij de ontvangst van nadere tijdingen uit China.

— De *Saturday Review* beschouwt de gebeurtenis aan den Pei-ho, als eene bevestiging der meening van hen, die geloofden, dat het gemakkelijker was een oorlog met een rijk van 300 millioen inwoners te beginnen dan te eindigen.

„Vermoedelijk, zegt het blad, zal niets minder dan eene gewapende bezetting van Peking noodig zijn, om de aanmatiging, welke de ongewone zegepraal den Chineezen zal inboezemen, te doen verdwijnen. In het beste geval zal het voor Engeland en Frankrijk een roemlooze veldtogt worden, vooral voor ons nadeelig, zoo wij ons buiten staat mogten bevinden het van ons geëischte aantal troepen beschikbaar te stellen.

„Wij mogen den Zouaven niet veroorloven ons in het Oosten te wreken, na ons, gelijk zij beweerden, bij Inkerman gered te hebben. Het is te hopen dat men, na de waarschuwing van 25 Junij, zoo wijs zal zijn de inneming van Peking niet te willen ondernemen, zonder eene voldoende krijgsmagt. Ook weet men niet of het water boven Tientsin door onze groote oorlogschepen te bevaren is. De Chineezen mogen geen uitstekende soldaten zijn; toch bezitten zij veel geschut, waarvan zij zich goed weten te bedienen. Zij zijn zeer bruikbaar in vestingen en het maken van hinderlagen en voeden eene verachting voor den dood, als nergens elders aangetroffen wordt. Zij leeren de beginselen der vernielingskunst zeer snel en hun getal bedraagt honderde millioenen."

DUITSCHLAND.

WEENEN, 20 Sept. De *Wiener Zeitung* meldt, dat de staat van beleg van Venetië is opgeheven; echter zijn eenige overgangsbepalingen voor enkele gevallen vastgesteld.

— Vorst von Metternich zal, naar hier verzekerd wordt, niet als gezant te Parijs blijven, maar, na afdoening der onderhandelingen tusschen Oostenrijk en Frankrijk, op zijn post te Dresden terugkeeren. Zoodra de vrede tusschen de beide Keizers bepaald gesloten is zal, naar men zegt, op verlangen van Napoleon, de baron von Hübner, de tegenwoordige minister van Policie, het kabinet van Weenen te Parijs vertegenwoordigen.

BERLIJN, 18 Sept. Aan de *Boersenhalle* wordt uit Weenen dd. 12 dezer geschreven: „Wat ons heden uit geloofwaardige bron gemeld wordt is niet zonder belangrijkheid en heeft een geheel bijzondere strekking. Het is niet meer te ontkennen, dat de politieke toestand een geheel nieuw aanzien krijgt, waarvan de gevolgen niets minder zouden zijn dan een totale omkeer in de staatkundige betrekkingen van Europa. Prins Richard Metternich, die hier de mededeelingen van het kabinet der Tuileriën heeft gebragt, zal overmorgen naar Parijs terugkeeren, met het antwoord van Keizer Frans Jozef en dat van den graaf Rechberg, welke antwoorden ongetwijfeld het hof der Tuileriën zullen voldoen en een einde maken aan de spanning, die tot hiertoe tusschen Oostenrijk en Frankrijk bestond. Hoewel men geen zamenkomst van beide Keizers te wachten hebbe en de vereeniging van een kongres geen kans meer heeft, zijn toch de betrekkingen der hoven te Parijs en te Weenen op zeer vriendschappelijken voet.

„Het vredestraktaat zal te Zurich onderteekend worden, zonder de herstelling der Italiaansche vorsten af te wachten, en zonder dat de quæstie van het Italiaansche bondgenootschap opgelost, en de organizatie van het Venetiaansche bepaald zij. Inmiddels zal Oostenrijk zich te vreden stellen met Frankrijks borgstelling, dat de aanhechting der hertogdommen bij Piëmont geen feit worde. Oostenrijk laat voorloopig de quæstie van Midden-Italië varen, en Frankrijk heeft zich belast te beletten dat een derde mogendheid zich er meê bemoeije. Te dier zake heeft Frankrijk zelfs de botsing niet uit het oog verloren, welke daaruit tusschen dat rijk en het Engelsche zou kunnen ontstaan."

ITALIE.

ROME, 13 Sept. De vertegenwoordigers der Legatiën hebben, even als hunne konsorten in Florence en Modena, met eenparige stemmen en in naam des volks, den Paus van zijne regten vervallen verklaard. Alvorens dien stap te doen, hadden zij echter dienen te onderzoeken, of zij werkelijk den wil van de meerderheid der bevolking uitdrukken, want alle berigten uit de provinciën verklaren het tegendeel. Op het platteland zijn gansche streken waar bijna alle kiezers geweigerd hebben aan de stemming deel te nemen. Intusschen zijn beloften noch bedreigingen gespaard om hen tot de stembus te jagen, maar de meerderheid heeft zich, door haar afzijn, tegen het ingedrongen bestuur verheven.

Naar berekend wordt, heeft slechts een vierde der kiesgeregtigden zijne stem uitgebragt. Indien men daarvan aftrekt dat deel der bevolking, hetwelk steeds geneigd is zich aan de zijde van hen te scharen, door wie het gevleid en betaald wordt; de honderde Piëmontesche agenten; de gewapende benden, die slechts gestemd hebben wat hun bevolen was, en de talrijke vrijwilligers, die onophoudelijk in de Romagna aankomen en die men reeds te Florence en te Modena heeft laten kiezen, dan zal men ontwaren dat de vertegenwoordigers door slechts weinige honderden gekozen zijn. Het bedrog, dat menigvuldig gepleegd is en het groot getal verdachte kiezers van het platte land, welke men niet op de lijsten heeft gezet, blijven hier nog buiten de rekening, als onnoodig om aan te toonen, dat de groote meerderheid der Romagna, vooral buiten de steden, geen deel neemt aan de revolutionaire beweging en de hand niet wil leenen tot eene scheiding van het overige deel des Kerkelijken Staats.

In weêrwil van het gerucht, daaromtrent verspreid, is de Fransche gezant nog niet uit Rome vertrokken. Met ongeduld ziet men het besluit te gemoet dat de Fransche regering zal meenen te moeten nemen ten gevolge der bepaalde weigering van den Paus om in haar verlangen tot afscheiding der Romagna toe te stemmen.

Men gelooft, dat het kabinet der Tuileriën tot zijn voorstel aan den H. Stoel is overgehaald door den hertog de Grammont, die te Turijn de staatkunde van Cavour ondersteunde en te Rome niet altijd in de beste verstandhouding was met de Pauselijke Regering. Dit blijkt vooral hieruit, dat aan het ministerie van Buitenl. Zaken een menigte nota's van den gezant zijn, die toegelicht en verbeterd zijn door een ander hoog ambtenaar, die welwillender en vooral regtvaardiger jegens den H. Stoel is. Dezer dagen moet zelfs een nieuwe nota van vijftien bladzijden, door den laatsten staatsman geschreven, van Rome naar Parijs gezonden zijn om den Keizer nopens den staat van zaken in de Romagna en het overige deel der Kerkelijke Staten in te lichten en zekere feiten in hun waar licht voor te stellen.

De H. Vader is bijna geheel hersteld; zwakte in het

been verhindert hem echter zijne vertrekken te verlaten. Bij het verleenen van gehoor is hij verpligt op eene kanapé te blijven zitten.

TURIJN, 17 Sept. De Koning begeeft zich morgen naar Monza, waar hij den 24n dezer de deputatie der Legatiën ontvangen zal. De opdragt der Legatiën zal door Viktor Emmanuel afgewezen worden. Dit zal wel van geen groot gewigt zijn, aangezien de Romagna lid blijft der ligue van Midden-Italië en zoolang de aanhechting der hertogdommen niet door een kongres erkend of geweigerd is en het voorloopig bestuur bestaat, zullen ook, zoo denkt men hier, de Legatiën feitelijk met Sardinië vereenigd blijven.

Er is weer veel sprake van de kandidatuur van prins Napoleon, sinds men weet dat Frankrijk zoo min voor eene herstelling der hertogen als voor de inlijving is. Midden-Italië is hiertoe echter geenszins geneigd en zelfs de meening, dat Oostenrijk liever een onafhankelijk Midden-Italië dan de aanhechting wil, schenkt den Franschen prins weinig aanhangers. Men is in gespannen verwachting nopens de bijeenkomst van vorst von Metternich met Keizer Napoleon, vooral wijl ook graaf Walewsky zich naar Biarritz begeeft. Deze minister van Buitenlandsche Zaken is bij de Italianissimi zeer gehaat. In de oogen dier patriotten vermeerdert de populariteit des Keizers daardoor, wijl al zijne diplomaten, gelijk bekend is, ten hunnen nadeele werken en hij alleen hen verdedigt.

STADSNIEUWS.

239ste Staats-Loterij. (Prijzen van *f* 1000 en daarboven.) 5de Klasse, 14de Lijst: N° 3239, 4513, 8772 en 18376 ieder *f* 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 21 September.

GETROUWD (21 Sept.): F. J. van Breda met A. G. G. Walters.

OVERLEDEN (15 Sept.): J. de Vries, 71 j. — (16 Sept.): J. D. Briel, 70 j.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 21 Sept. Wolking, Curaçao, Curaçao

HELVOET, 20 Sept. Von Tritsen, Johannes, Baltimore.

UITGEZEILD:

TEXEL, 20 Sept. Nielsen, Catharina, Newcastle.

HELVOET, 20 Sept. Schiedam (st.), Londen.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 21 September, in lading naar:

Maintz.	W. Keller, Mainz N°. 1.
Heilbron.	G. Mussig, Albert Schmidt.
Mannh. en Ludwigh.	L. Penning, Azie.
Maastricht.	G. van der Kluis, Lidia Hendrika.
Keulen.	J. R. Wilson, Cöln N°. 19.
Keulen.	W. van Woerkum, Jonge Hendrik.
Ludwigsh., Mannheim en Heilbron	J. Hell, Johanna.
Frankfort.	C. Weingertner, Frankfort N° 26.
Mannheim.	F. Sandhovel, de Rijn.
Wezel.	A. Balck, Vrouw Rebecca.
Duisburg.	C. Grutter, Geertruida.
Dusseldorp.	A. Brinkman, Niederrhein N°. 8.
Urdingen.	W. Klaassen, Broedertrouw.

AMSTERDAM, 20 September, vertrokken naar:

Frankfort.	J. Welter, Frankfort N°. 4.
Dusseldorp.	W. Brugman, Niederrh. N° 7.
Duisburg.	H. Meeuwsen, Niederrhein N°. 5.
Keulen.	W. Vogels, Cölln N°. 14.
Mannheim.	A. Bauduin, Urania.
Wezel.	E. T. Beijer, de Hoop.
Urdingen.	J. Demmer, Vrouw Maria.
Ludwigsh., Mannheim en Heilbron.	H. P. Disch, Flora.
Maastricht.	B. van Mullekom, Stad Maastricht.

Rijnhoogte ARNHEM, 20 Sept. 8 p. 0 duim.
KEULEN, 20 » 5 vt. 1½ »

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 21 Sept.

Tarwe: 133 ℔ witb. Pools. *f* 315; 131 ℔ b. dito *f* 295, 300.
Rogge: 123, 125 ℔ Pruissische *f* 186, 190; 121 ℔ Galatz *f* 183; 116 ℔ Petersburg *f* 160, 162.

ROTTERDAM, 20 Sept. Tarwe: 158/2 ℔ witb. Poolsche *f* 300, 310; 162, 163/2 ℔ j. Bovenl. Ris *f* 285.

SCHIEDAM, 20 Sept. Rogge. Verkocht: 143/2 ℔ Reval *f* 185 6/w., 186 3/m.; 149/2 ℔ Belgische *f* 190 kt. — Gerst: 130/2 ℔ Koersche *f* 174 6/w. 129/2 ℔ dito *f* 170 3/m.; 129/2 ℔ Libau *f* 174 6/w. — Moutwijn *f* 14.—; Jenever *f* 19,50; Amst. Proef *f* 20,75 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 0,60 per ketel.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 20 Sept. België 2½ pc. 55½: 4½ pc. 98; Metal. 58⅞; Nation. —; Spanje 1½ pc. 34; 3 pc. 44⅛.

PARIJS, 20 Sept. Rente kont. 4½ pc. —.—, in liq. 3 pc. —.—; op tijd 3 pc. 68.70; Credit mobilier 775.—; Fr.-Oost. Spoorw. 537.50; Russ. Spoorw.-Aktiën 500; Spanje 1½ pc. 34¼; 3 pc. 44⅛; Passive 10½; Cred. Spanje 272.50; Rom. Leening —.—.

MADRID, 19 Sept. Spanje 3 pc. 44.60; 1½ pc. 34.60.

LONDEN, 20 Sept. Cons. 95½ a ⅝; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 21½ a 21⅝; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id. doll. bonds —, Grenada uitgest. 5 a 5¼; id. werkelijke 17 a 17½. 5 pc. Venez. 27¼ a ¾; 2¼ pc. id. 14¼ a 14¾; 3 pc. Port. — a —; 3 pc. Spanje 46¼ a 46¾; 1½ pc. id. 34⅝ a 34¾; Coupons 4¾ a ⅞; Passive 11 a 11¼; 4½ pc. Russen — a —; 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland — a —; 4 pc. id. — a —; Illinois Shares — a —; id. 7 pc. Oblig. — a —; Sardinië 85½ a 86½; Ecuador —.

WEENEN, 20 Sept. Met. 5 pc. 73.50; 2½ pc. —.—; Nat. 77.70; Loten 1854 4 pc. 109.—; Bank-Aktiën 886; Noord-Baan-akt. —.—; Oostenr. Cred. Loten 96; Cred. Anst. 207.50; O.-Fr. Spoorw.-akt. 260.—; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 12.15; Parijs 48.30; Frankf. —.—; Amst. —.—; Goud 21; Zilver 18¼.

BERLIJN, 20 Sept. Metalliek 5 pc. 58¼; Nationale 63, Stiegl. 5de serie 98½; 6de id. 106; Rusland 5 pc. ——, Nieuwe 3 pc 66; Pruiss. Staats. 4½ pc. 102; id. Nieuwe 5 pc. 103½; Fr. Oost. Spoorw. 140; Credit 83; Wissel op Londen 3/m. 6 th. 19, Parijs —, Hamburg —, Amst. zigt 141¾, 2/m. 141¼, Weenen —, Petersburg 96¼.

FRANKFORT, 20 Sept. Metalliek 5 pc. 57¼; Nation. 61⅝, Cred. Akt. 195½, Spanje 3 pc. 43⅛, 1½ pc. 34¼; Bankakt. 848, Wissel op Londen 116½, Weenen 95, Parijs —, Diskonto —.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		20 SEPT. 4½ u.			gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	107	a		
Nederl. Bank	4 »		»		
Nederl., Werkel. Schuld a	2½ pCt.	64¾	»	65	64¾
Dito Dito	3 »	78¼	»		
Dito Dito	4 »	98¾	»	99	98¾
Amortisatie-Syndikaat	3½ »		»		
Aand. Handel-Maatsch.	»	127¼	»	127½	127¼
Oost-Ind. Leening	4 »		»		
Aand. Holl Spoorweg			»		
Leening idem	4½ »		»		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ »		»		
Maatschappij van Weld.	4 »		»		
België, Cert. Adm. B. Bk	2½ »		»		
Dito *Rothschild*	2½ »		»		
Frankrijk, Certifikaten	3 »		»		
Spanje, Obligatiën	1½ »	33⅞	»	34 1/16	34 15/16
Dito	3 »	45⅜	»	45½	
Dito Binnenlandsche	3 »	43 9/16	»	43⅞	43 11/16
Amortisable Schuld		11 1/16	»		
Bewijzen Coupon			»		
Crediet Instel. bij *Prost & C°.*			»		
Portugal, Obligatiën	3 »	44⅞	»	41 15/16	
Dito 1856	3 »	43 7/16	»		
Uitgestelde			»		
Rusl., Obl. bij *Hope en C°.*	5 »	104⅜	»		
Dito bij idem 1828/1829	5 »	102	»		
Cert. bij idem 1831/1833	5 »		»		
Dito bij idem 1840	4 »		»		
Dito bij *Stieglitz*	4 »	83	»	83⅛	
Dito Nieuwe	4 »	82½	»		
Dito 5de Serie	5 »	93⅛	»		
Dito 1855, 6de Serie	5 »	100⅝	»	100¾	
Dito Adm. te Hamburg	5 »		»		
Dito dito te Londen	5 »		»		
Dito dito dito	4½ »	95¾	»		
Inschrijv. in Assignatiën	6 »		»		
Certifikaten van dito	6 »		»		
Spoorweg Aktiën	5 »		»		
Polen, Aand. 1835, fl. 500			»		
Obligatiën	4 pCt.		»		
Pruissen, Oblig.	4½ »	101½	»	101⅝	
Aandeelen 1854	3½ »		»		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 »		»		
Dito dito	4 »		»		
Dito Metalliek	5 »	54¾	»	55 3/16	55⅛
Dito Rente Amsterdam	5 »	74¼	»	74 5/16	
Dito Nationale 1854	5 »	59 7/16	»	59 11/16	59 11/16
Dito dito	2½ »	29¼	»	29 7/16	29⅜
Weener Bankaktiën	*f*	850	»	852	
Dito Aand. fl. 250, 1839	»		»		
Dito dito » 250, 1854	4 pCt	267	»		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			»		
Napels, Cert. bij *L en B.*	5 »	97½	»		
Dito bij *Rotschild*	5 »		»		
Denemarken, Obl. te Lond.	5 »		»		
Dito	3 »	82½	»		
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5 »		»		
Dito 1839 van £ 100	5 »		»		
Dito 1843 » » 100	5 »		»		
Dito 1852	4½ »		»		
Dito 1858	4½ »		»		
Sardinië	5 »		»		
Peru, Geldl. 1854	4½ »		»		
Dito te Parijs	»		»		
Ecuador, Oblig. 1855	1 »		»		
Venezuela, dito 6 pCt. thans	3 »	26	»	27 5/16	
Dito Uitgestelde	1 »	14	»	14⅝	
Grenada, Obligatiën	3½ »	15½	»	15⅝	
Dito Uitgestelde		4 15/16	»	5	
Mexiko, dito	3 »	20 5/16	»	20 9/16	
Nrd-Amer. Ph. *Hope en C.*, Lr. A	»		»		
Dito dito Lr. B	»		»		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		»		
Amerik. Bank-Aktiën			»		
Illinois Spoorw. Aandeelen			»		
Dito Oblig. Constr. Bons	7 pCt.	81	»		
Louisiana	5 »		»		
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5 »		»		

Handel-Maatschappij kontant 127, dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg volgefourneerde 222¼, ½; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr.-Oost. Spoorw.-Oblig. bij Hope 3 pCt. 120; 3 pc. Russen 65¼, 5/16; Entrepot 100½.

Binnenlandsche fondsen blijven iets minder vast. Van Buitenlandsche waren Spaansche mede in flaauwere stemming. Venezuela's gevraagd en hooger te plaatsen. Overigens sluit de markt als gisteren.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 2½ pCt.; Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 21 September tot 3¾ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 64¾; Aand. Handel-Maatsch. ——, Spanje, Binnenl. 3 pc. 43⅝; Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. ——, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. ——, Oostenrijk, Met. 5 pc. 55 13/16, dito Rente Amst. 5 pc. 74¾, dito Nationale 1854 5 pc. 60⅛, dito 2½ pc. 29⅝.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55 7/16	2/m. Livorno	*f* 38½
Zigt »	» 55 13/16	» Napels	» 79
2/m. Bordeaux	» 55	3/m. Petersburg	» 166
½/m. »	» 55½	6/w. Weenen	» 94
3/m. Madrid	» 238	» Augsburg	» 99
» Cadix	» 240	» Frankfort	» 99¾
» Sevilië	» 237	2/m. Hamburg	» 35⅛
» Bilbao	» 237	Zigt »	» 35 5/16
» Lissabon	» 40⅜	2/m. Londen	» 11.67½
» Porto	» 40¼	Zigt »	» 11.72½
2/m. Genua	» 45¼	Rotterdam	» ¼

Advertentiën.

MICA

is de weinig bekende Naam van eene tot vele doeleinden geschikte Delfstof. Wij hebben daarvan sierlijke ***LAMPENSCHOORSTEENTJES***, welke wij kortweg ***MICA'S*** zullen noemen.

De ***MICA'S*** weren den walm, zonder zwart te worden, en zullen om hunne *zindelijkheid* en *doelmatigheid* voorzeker zeer spoedig het burgerregt alhier verkrijgen. Zij zijn in diverse soorten voor Lamp- en Gazlichtglazen voorhanden.

VERKOOPHUIS. (1837)

DE ZALF EN PILLEN VAN HOLLOWAY, een overheerlijk middel voor open benen. P.... M...., te Alblasserdam, had voor zes jaren het ongeluk een been te breken; hetzelve werd niet goed gezet en niet goed behandeld, waardoor eene opene wond ontstond, en in weerwil van eene langdurige genees- en heelkundige behandeling, kon hij niet herstellen, en men vreesde dat hij levenslang zoude kreupel blijven. Vier maanden geleden begon hij de Zalf en Pillen van Holloway te gebruiken, welke spoedig zijnen toestand verbeterden en ruim twee maanden later was hij tot verbazing van een ieder hersteld.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volg:
Doosjes Pillen à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50, *f* 20.50.
Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.05, *f* 13.85, *f* 22.95.

VOOR INSTITUTEN.

De Uitgever G. B. VAN GOOR, te *Gouda*, heeft in de voornaamste Boekwinkels verkrijgbaar gesteld, elk tegen den *buitengewoon goedkoopen prijs* van: ***f* 1.50**, en *gebonden in geheel linnen* ***f* 1.70**, de navolgende Nieuwste WOORDENBOEKEN van:

JAEGER, als:

Nouveau Dictionnaire de Poche,

Français-Hollandais et Hollandais-Français.

A New Pocket-Dictionary

of the English and Dutch and Dutch and English languages.

en Neues Taschen-Wörterbuch,

Deutsch-Holländisch und Holländisch-Deutsch.

Deze beknopte, maar toch woordenrijke en tevens zeer net uitgevoerde **Woordenboeken**, bevatten ongeveer **700** in *twee kolommen* compres doch net gedrukte paginaas, zijn zeer volledig, en leveren bovendien tot groot gemak en nut voor den leerling de aanwijzing van de geslachten der zelfstandige naamwoorden voor beide talen. (1786)

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitgever.